

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De Vises Steen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893299779888/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

klang, Blomsten duftede, og den forfriskende Dugdraabe faldt paa det forsmægtende Blad.

Men det kunde Djævelen ikke finde sig i; han har nu mere end titusinde Mænds Forstand, og saa fandt han paa at hjælpe sig. Han gik til Sumpen, tog Bobler af det raadne Vand, lod syddobbelt Echo af Løgnens Ord runge hen over dem, for det gjorde kraftigere; han stødte i Pulver betalte Hædersvers og løgnagtige Lügprædikener, saa mange, der var at finde, kogte dem i Taarer, som Misundelsen havde grædt, strøede ovenpaa Sminke, skrabet af en gusten Frøkenkind og skabte heraf et Pigebarn i Skiakelse og Bevægelse, som den blinde, velsignelsesrige Pige, »*Indertighedens milde Engel*,« kaldte Menneskene hende, og saa havde Djævelen Spillet gaaende. Verden vidste ikke, hvem af de To der var den Rigtige, og hvor skulde Verden vide det!

»Hold paa Dig selv, hold fast paa Gud,
Skæe saa hans Villie, Amen!«

sang den blinde Pige i fuld Fortrøstning. De fire grønne Blade fra Solens Træ gav hun Vind og Veir at bringe som Brev og Hilsen til hendes Brødre, og hun var forvisset om, at det vilde opfyldes, ja ogsaa det vilde blive opfyldt, at Juvelen fandtes, den, der overstrøede al jordisk Herlighed; fra Menneskedens Pande vilde den straae til Faderens Huus.

»Til min Faders Huus!« gjentog hun, »ja, paa Jorden er Juvens Leie og meer end Forvisningen om den bringer jeg; dens Glød foræmmer jeg, den svulmer større og større her i min til-lukkede Haand! Hvert lille Sandheds Korn, nok saa fiint, som den skarpe Vind dog førte og bar, opfangede jeg og gjemte; jeg lod det gennemtrænges af Duften fra alt det Skjønne, i Verden er saa Meget deraf, selv for den Blinde; jeg tog Klangen af Menneskets Hjerteslag i det Guds og lagde deri; Støvgran er kun det Hele, jeg bringer, men dog den søgte Edelsteens Støv i rig Fylde, bide min Haand fuld har jeg!« og hun strakte den frem mod – Faderen. Hun var i Hjemmet; med Tankens Flugt var hun naaet derhen, idet hun ikke slap den usynlige Traad til Faderens Huus.

De onde Magter foer med Orkanens Bulder hen over Solens Træ, trængte med et Vindstød mod den aabne Port ind i Løukamret.

4 Mand] Mænds »D«. 5 Echo] Echo »D«. 6 var] vare »C« »D«, var A². 9 strøede] strødte O. 25 meer] mere »D«, meer A². 27 Hvert] Echvert »C«, hvert »D«. 29 er] er der »C«, er »D«. 37 før] fore »D«, foer A². 39 -kamret] -kammeret O.